

ANH DO

Illustreret af Jeremy Ley

NINJA KID

På dansk ved Thomas Maintz

★ ★
Alvilda
★

ET

Jeg havde egentlig glædet mig helt vildt til min tiårs fødselsdag ... men dagen begyndte med et kæmpe chok, for da jeg slog øjnene op, blev jeg mødt af **dette** syn på min næse.

AAAAA

Edderkopper er min **største** frygt!
Jeg viftede udyret væk, inden det
kunne nå at bide mig, og sprang
ud af sengen. Men min fod hang
fast i dynen. Jeg foretog et
EPISK FALD.

Jeg er ret vant til at falde.
Faktisk falder jeg **TEMME**LIG ofte.

Men denne morgen skete der noget
meget mystisk i stedet for.

ННННН!

Mit fjæs havde kurs direkte mod gulvet med næsen først, men på en eller anden måde lykkedes det mig at dreje rundt og lave en **SEJ** dobbelt saltomortale.

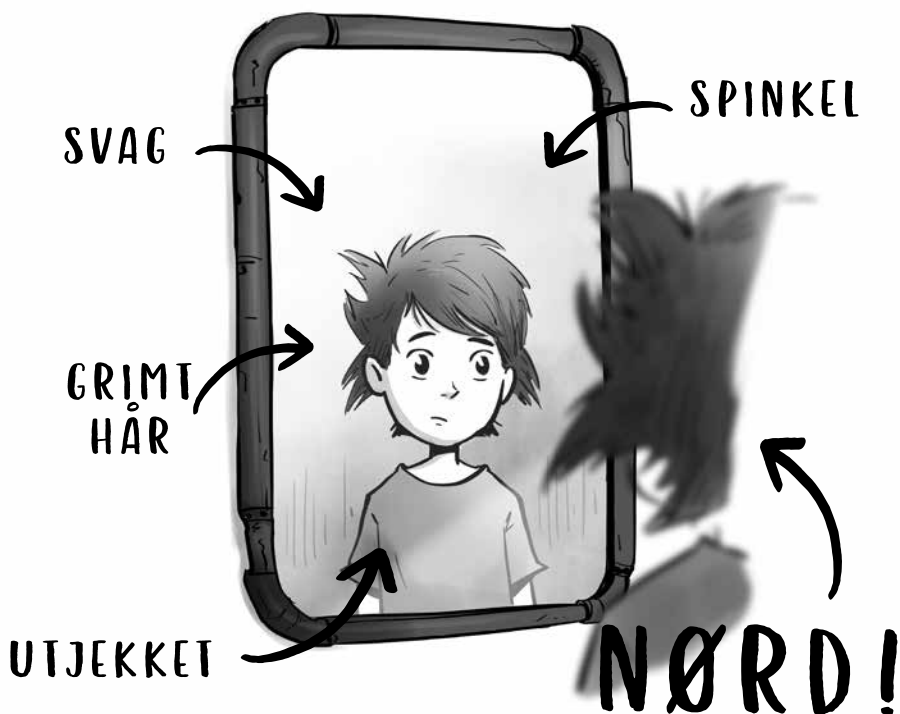
Mine spaghettiarmer skød ud som stålfjedre, og jeg landede på fødderne.

PERFEKT!

Mit navn er Nelson Kane. **Nørdede** Nelson Kane. Jeg bor på en skrammelplads. At **skvatte**, det er lige mig. At **falde**, det er også lige mig. En dobbelt saltomortale er **IKKE** lige mig!

Hver eneste morgen minder mit spejl mig om, hvem jeg er.

Men her til morgen, da jeg så mig
i spejlet, opdagede jeg, at der var
noget andet, der også var mærkeligt ...
jeg kunne se mig selv helt tydeligt ...
uden briller!

Normalt kan jeg ikke se *noget som
helst* uden briller.

Men i dag blev alting utydeligt, når jeg
tog brillerne **PÅ!**

Men når jeg tog dem af, var alt ...
tydeligt.

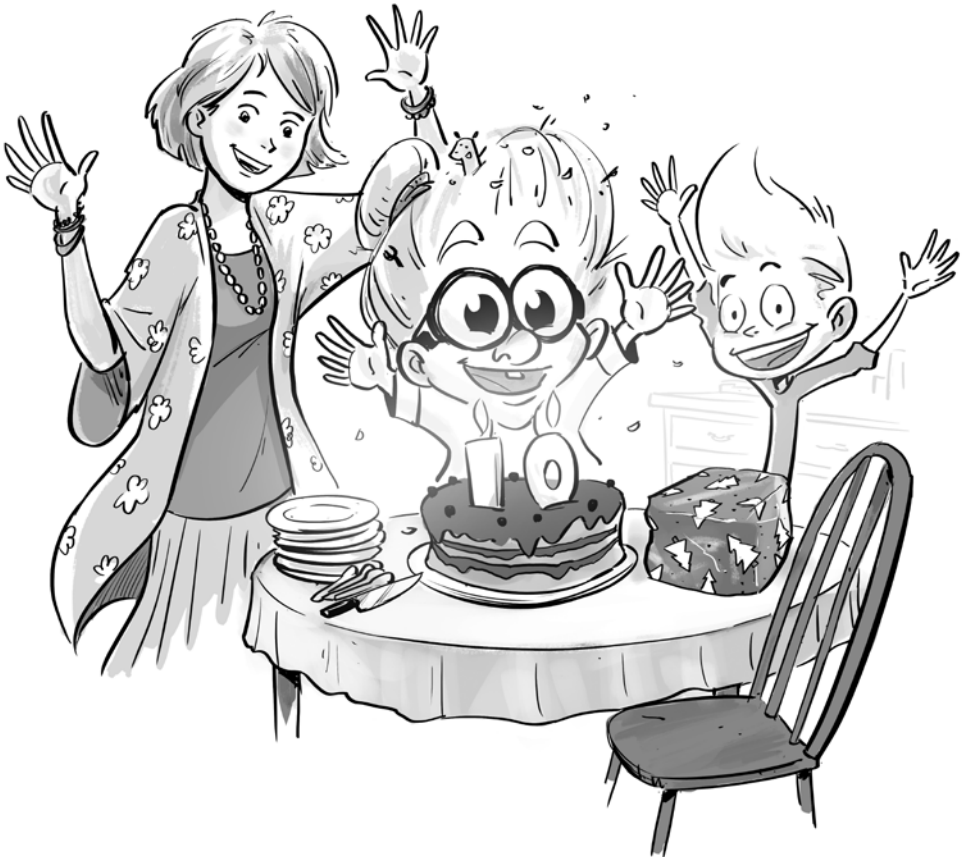
Hvad foregik der lige her?!

”Nelson! Morgenmad!” kaldte min mor fra køkkenet.

Jeg gned vantro øjnene. Måske var den der dobbelte saltomortale bare noget, jeg havde drømt.

Men hvordan forklarede det mit perfekte syn?

”Tillykke med fødselsdagen, Nelson!”
råbte mor, bedstemor Pat og fætter Kenny
fra køkkenet.

De var samlet om en **KÆMPESTOR** chokoladelagkage, der stod på køkkenbordet.

Mor rakte mig en gave, der så ud, som om den var pakket ind i det samme gavepapir, hun havde brugt til julegaverne sidste år.

Vi ejer en **skrammelplads**, hvor vi også bor. Det er ikke ligefrem nogen guldgrube, så mor er nødt til også at arbejde som rengøringsassistent for at få det hele til at hænge sammen. Så hun prøver at spare penge, hvor det er muligt.

Jeg pakkede forsigtigt gaven ud, så papiret ikke blev krøllet.

Det var ikke bare én, men **to** splinternye **superheltetrøjer!**

SEEEET!

Trøjerne havde sådan nogle specielle hætter, der når helt ned over øjnene, så man ligner en **vaske**ægte superhelt!

Jeg tog straks en af trøjerne på.
Åh, manner ... de var superseje, men
aaaaalt for store til mig!

”Man kunne få to trøjer for én pris, men der var kun én størrelse tilbage,” forklarede mor. ”Du skal bare vokse lidt, så passer de.”

”Jeg er vild med dem!” sagde jeg. Der ville gå mindst **fem år**, før jeg kunne passe de trøjer!

”Glem nu ikke **min** gave,” sagde fætter Kenny. Han rakte mig en pakke kiks med et gavebånd omkring.

”Genialt,” sagde jeg, ”det er mine yndlingskiks!”

Jeg trak gavebåndet af og åbnede pakken. Den var tom bortset fra en seddel, hvor Kenny havde skrevet: ”**Jeg skylder dig.**”

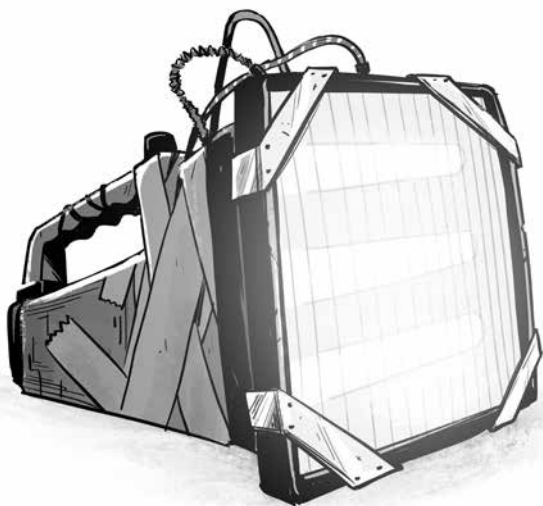
”Jeg var **virkelig** sulten,” sagde Kenny.
Fætter Kenny er radmager, men han har
en sød tand.

”Det er helt okay, Kenny. Jeg ved, du
elsker chokoladekiks. Men tak alligevel.”
Bedstemor rakte mig en falmet rygsæk.

”Du er en stor dreng nu, Nelson, så du får brug for noget seriøst grej,” sagde hun. ”Kom ... kig i rygsækken.”

Jeg lynede rygsækken op og trak en masse forskellige dimser ud af tasken. Især en af dimserne så **VIRKELIG** underlig ud!

”Hvad er det?”

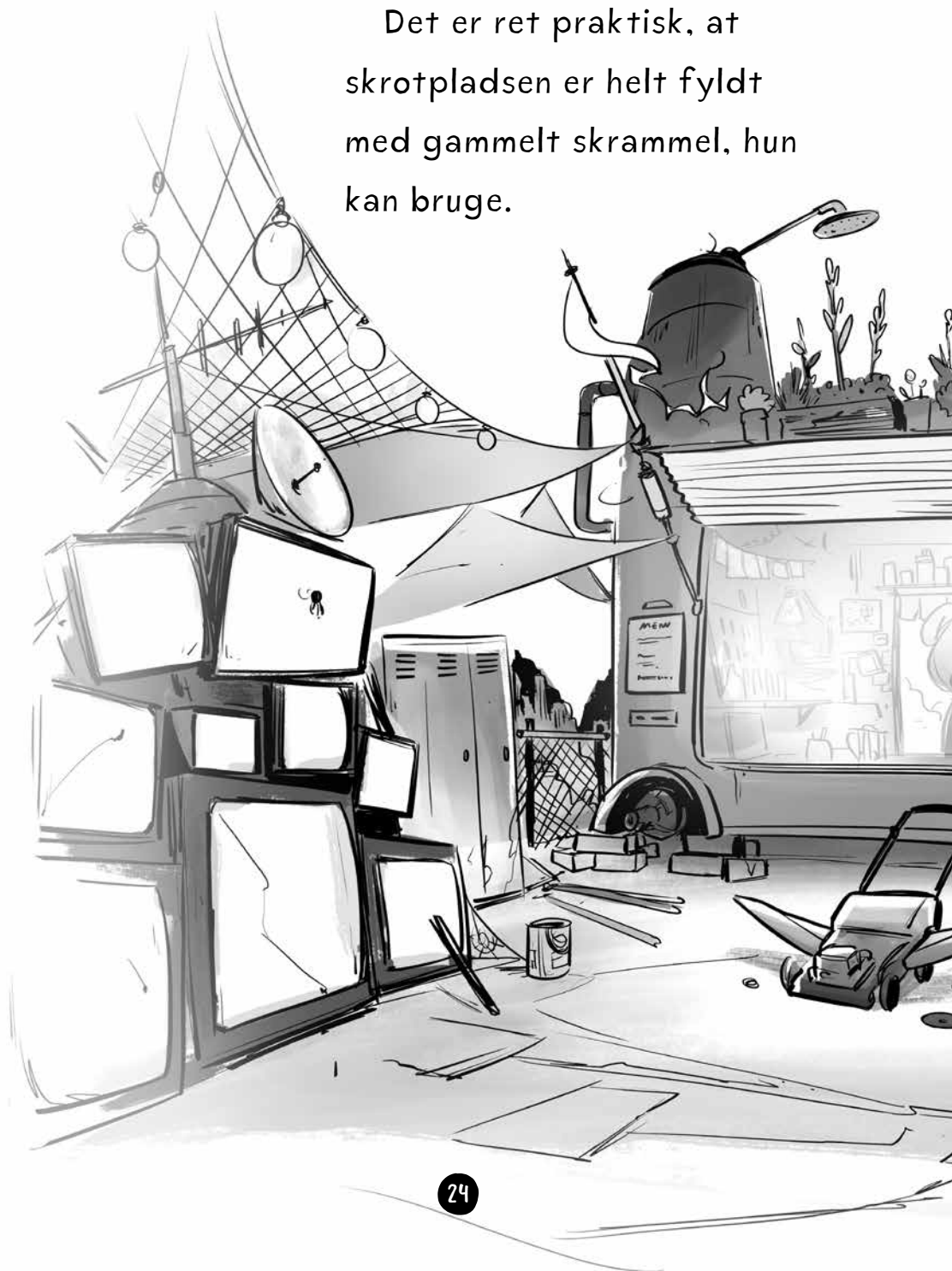
”Det er en maskine, der både er **lygte** og **varmeapparat!**”

”Den er da **supersmart!**” sagde Kenny.
”Hvis det nu både er mørkt og koldt!”
”Tak, bedstemor!” sagde jeg.

Min bedstemor er supersej. De fleste ældre damer bruger deres fritid på at strikke sokker, men min bedstemor opfinder seje ting ... sådan da. Jeg siger ”sådan da”, fordi hun for det meste laver nogle ret **underlige** himstregimser.

Det er ret praktisk, at skrotpladsen er helt fyldt med gammelt skrammel, hun kan bruge.

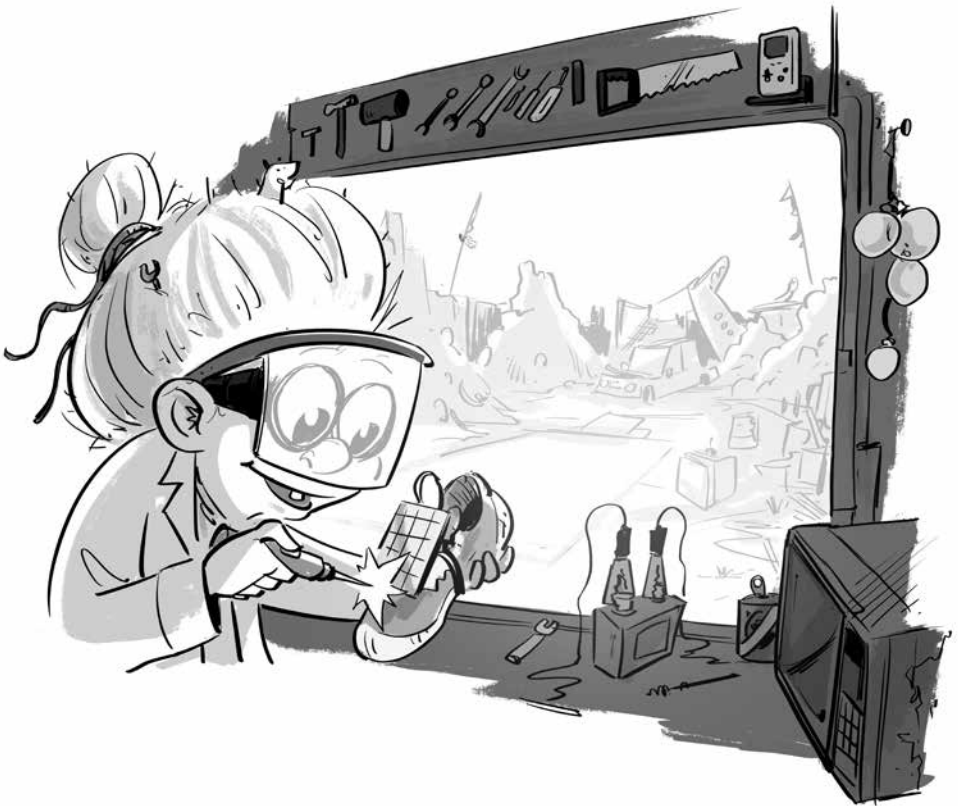

Fra defekte
plæneklippere til
udtjente computere.

Bedstemor bruger hele dagen på at skille maskinerne ad og lave **nye** tingester.

Bedstemors opfindelser er geniale, og vi ville sikkert kunne tjene en formue på dem, hvis det altså ikke var, fordi det kun er **NOGLE GANGE**, de virker ...

Som for eksempel de fantastiske soldrevne løbesko. På solskinsdage kan skoene få en til at løbe **super-hurtigt!**

Problemet er bare, at når der kommer en sky og blokerer for sollyset ... løber skoene **baglæns!**

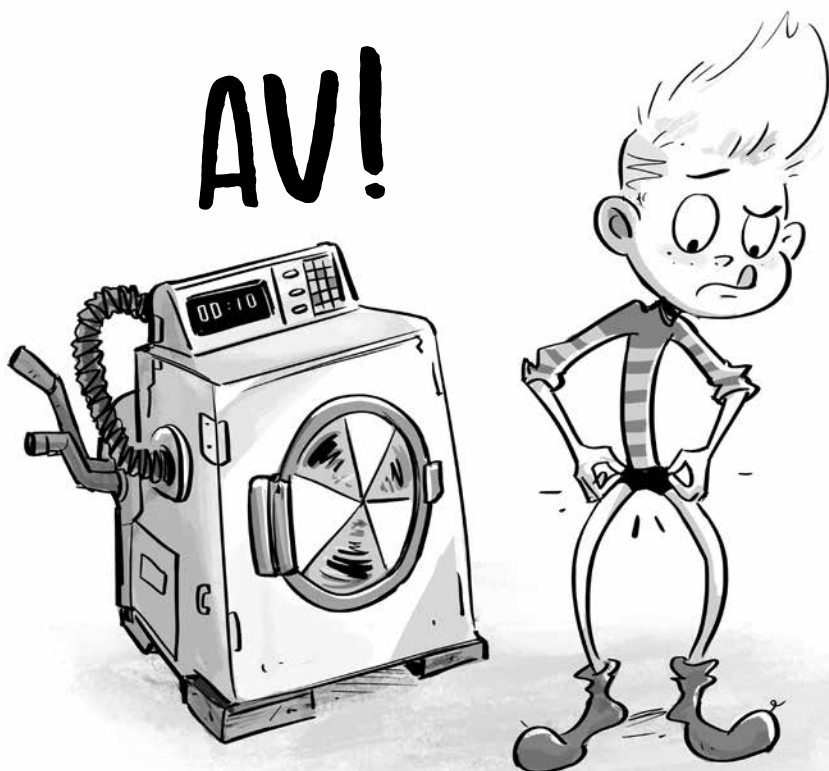
Eller cyklen, der bliver drevet frem af
bananer. Miljøvenlig, skånsom mod benene ...

Det eneste problem er bare, at efter et stykke tid begynder cyklen at lugte kraftigt af bananer. Jeg lærte det på den hårde måde, da jeg kørte forbi en zoologisk have.

Så var der mikrobølgetørretumbleren, der tørrer vådt tøj på ti sekunder. Hvem kunne ikke tænke sig sådan en? Problemet er bare, at bedstemors supersoniske tørretumbler får tøjet til at **krympe** fra dets normale størrelse til en **størrelse to år!**

Det gav mig en **genial** ide!

”Hør her,” sagde jeg. ”Vi kan få mine trøjer til at krympe i bedstemors supersoniske tørretumbler!”

”Godt tænkt!” sagde Kenny.

”Okay,” sagde bedstemor nervøst.

”Men jeg bliver nok nødt til at lave et par justeringer først ... vi vil jo nødtigt ødelægge trøjerne. Heldigvis er der **to** af dem!” sagde hun og grinede.

